

skal for Misbrugens Skyld maaske paa Aandens Himmelbue man heller Mulm og Mørke se end Solens blanke Lue?

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Jeg sagde ikke i Almindelighed Forældre, men derimod, at der fandtes daarlige Forældre. Vi har jo noget, der hedder Værgeraad, og det ærede Medlem ved meget godt, at man undertiden maa tage mere Hensyn til Børnenes Ret end til Forældrenes.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Saa træder Værgerne i Forældrenes Sted, men de vil heller ikke efter Ministerens Lovforslag faa Ret til at udmelde Børnene af den offentlige Skole, naar de er fyldt 13 Aar. Det er mærkværdigt, at den højtærede Minister, fordi der har været et enkelt Misbrug, ikke tør give denne Frihed. Saa har Højre Ret i, at det er rent galt, at vi nu har givet saa udstrakt Frihed, som vi har. Enhver Myndighed kan misbruges, men jeg har den Opfattelse, at selv om der kan være enkelte Tilfælde af Misbrug, hvad der naturligvis kan være, skal man ikke paa Grund deraf modsætte sig en almindelig Frihed. Jeg synes, at det er berettiget, at de, der er Værger over Børnene, lader dem undervise, hvor de synes, at de kan blive forsvarligt undervist. Og hvad kunde der i dette Tilfælde ske? Der kunde ske det, hvis vi følger Ministerens Forslag, at Barnet, naar det havde været i en Skole indtil sit 13. Aar, kunde udmeldes og maaske undrages fra Undervisningen det Aar, der er tilbage. Jeg tror, det vilde blive faa Tilfælde. Men sæt nu, det skete, saa maatte det være en daarlig Undervisning, det Barn havde faaet i de 6—7 Aar indtil sit 13. Aar, hvis den skulde gaa tabt, fordi man unddrog et enkelt Barn fra Undervisningen i det sidste Aar. Men der er mange andre Tilfælde, hvor det ikke er slette Forældre, der er Tale om, der kan ogsaa være daarlige Lærere, daarlige Præster og daarlige Rigsdagsmænd, daarlige Folk i alle Fag (*Nørgaard: Daarlige Ministre!*). Ministre vil jeg ikke tale om, det kunde let faa en personlig Adresse, og jeg synes ikke, der er Anledning til at komme ind derpaa. Men som jeg nævnede i mit første Foredrag, forekommer det mig uretfærdigt, naar der i

en Skole er en Lærer, som mange Forældre ikke paa nogen Maade vil lade deres Børn undervise af, at disse Forældre dog skal lade deres Børn gaa dør til deres 13. Aar.

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Det ærede Medlem (Klaus Berntsen) gaar stadig ud fra, at denne Lovbestemmelse forlanger, at Børnene skal blive gaaende i en Skole, ogsaa naar de har en daarlig Lærer o. s. v. Det er der ikke Tale om. Der er kun Tale om, at hvor der er daarlige Forældre, kan Skolekommissionen ved Klage til Ministeren forhindre, at de undtager Børnene fra Undervisningen. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil lade være med at se paa andet end de enkelte Tilfælde, der er Tale om — og det er kun dem, der er Spørgsmaal om, Lovforslaget gaar ikke ud paa andet end disse enkelte Tilfælde —, vil det ærede Medlem forstaa, at Lovforslaget ikke har saa stor Rækkevidde, som det ærede Medlem synes at ville give det.

Borgbjerg: Den kraftige Tagen til Orde for den fuldt gennemførte Frihed i alle dens Konsekvenser, uden Frygt for Misbrug, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) nu benyttede, interesserede mig i høj Grad, ikke mindst i Øjeblikket, bl. a. fordi vi ogsaa i Udvalget om Skolefrihedssagen har drøftet Spørgsmaalet om en friere Stilling for Religionsundervisningen, og dør har vi fra mange Sider hørt, at det kan medføre Misbrug. Der kunde være daarlige Forældre, som ingen Sans har for Religion, der vilde fristes til at forsømme Børnenes Religionsundervisning. Men efter de Udtalelser, vi har hørt af det ærede Medlem fra Assens, ved jeg, at fra hans Side vil der ikke blive rejst Modstand, naar den Opgave ligger for at faa gennemført virkelig Religionsfrihed paa Skoleundervisningens Omraade.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Til den højtærede Undervisningsminister, som udtalte, at det kun var paa de enkelte Tilfælde, hvor Misbrug skete, at dette Lovforslag var beregnet, vil jeg sige: Hvor kan den højtærede Minister tro, at han kan sidde her i København og skille Faarene fra Bukkene i hvert enkelt Tilfælde og sige: Den